

Славянское Издательство

В. Д. Швиговского
въ Кіевѣ, пошт. ящ. № 46.

Контора

КІЕВЪ, 29. listopadu 1917.
Владимірская 30.

V e l e v á ž e n ý p a n e !

Děkuji Vám za dopis ze dne 24. t. m., který jsem dnes obdržel. Když už jsme tak v té politice, tak ještě, než k Vám přijedu, si zapolitisujieme.

Věřím rád, že nemám té znalosti lidu ukrajinského venkova jako Vy a jako p. Švihovský. Já se, ale, nekryji s tímto nevědomým lidem, který jest jen dnes prostředím nové ukrajinské vlády, aby se upevnila, nýbrž kryji se politikou, kterou dle mého domění by měl dělati náš český člověk. Tedy, vážený pane, abychom si rozuměli: já mám za to, že náš český venkovan musí býti politikem v zájmu svém a svého celého národa. Pokud se týče p. Švihovského, musím doznati, že mně upozornil na týž zjev u ukrajinského rolníka, jako Vy, ale v zásadě byl mých náhledů. A co jest politika? Někdy, až prosadím vlastní list, -- což se mně snad podaří velmi brzo -- ve kterém bych mohl psáti jen pro Vás a věnovati se speciálně Vám, ponevadž v Českoslovanu mě dávají málo místa, napíši tam o tomto tematě více, aby to pochopili všichni naši lidé. Já politikou nazývám to, ku př. na Ukrajině, když zařídíme své veškeré jednání tak, abychom získali si v l á d u ukrajinskou na svou stranu, abychom vzbudili u ní pozornost na nás. Tak ku př. pan Dr. Vondrák byl by jednal politicky, když byl prohlášen ukrajinský **Universál, aby vystoupil ze strany kadetů a spojených s nimi zemelných sobstvenníků** -- aby to hned tiskem otevřeně prohlásil -- neboť tato partaj staví se nejvíce proti snahám samostatné Ukrajiny -- a tak by byl p. Dr. Vondrák provedl velmi dobrou politiku. To jen tak na příklad u Vás. A zas ku př. u nás: do Kijeva bylo povoláno při vypuknutí kontrarevoluce české vojsko. Ukrajinci zuřili a nám všem „šupělo“. Přišly zprávy, že Ukrajinci na Volyni mstí se už našim lidem. A byli zde zástupci Národní Rady, byli zde zástupci Svazu, a byli bezradní. Mezi tím již naše redakce 4 redaktoři a Švihovský, intensivně pracovali na všech stranách u čelných ukrajinských lidí o vysvětlení a slíbili, že se přičiní o odvolání vojska. A t e h d y s e j i m j i ž p ř e d h a z o v a l o, že český předitel kandiduje na program Ukrajincům nepřátelský a dalo mnoho práce i v tomto směru docíliti vysvětlení. -- A pak jsme měli najednou naši celou českou vedoucí stranu v naší redakci. My jsme dávali pokyny a my jsme obstarávali vše. A obsatarali jsme vše dobře. A ještě když se proklamovala republika Ukrajinská, nebyl z našich předních lidí nikdo jako zástupce u tohoto dějinného aktu. Všichni byli zaujati proti

ukrajincům. A přijel týž den prof. Masaryk a poněvadž je to takový veliký muž, takový politik, prohlásil, že jsme dělali jediné správnou politiku -- politiku ukrajinskou -- my, Čechoslováci. A dnes jsou již ukrajinsky naladěni všichni: a myslím, že i pana dra. Vondráka tam co nevidět uvidíme, že bude dělat politiku ukrajinskou. Ovšem, vystoupením svým v partaji za lístek 5. si velmi u Ukrajinců poškodil a takovou důvěru u nich mít již nebude, jako by jí měl dříve. To ale teday je věcí vedlejší. Naám tedy o osoby nejde, nám jde o prospěšnou politiku českou.

Člověk se musí někdy za pravdu nechat třeba spoličkovat, říkáva mladočeský poslanec Dr. Bach, soudobec Havlíčkův, který dříve byl staročechem -- ale nesmí se těch facek bát. A když ho v jeho šedinách kandidovali do parlamentu ti, kteří ho poličkovali a házeli po něm smrdutými vejci, připoměl jim tyto události. A jeden z těch „fackujících“ tehdy prohlásil: pane doktore, my jsme tehdy nevěděli co to je dělati politiku, dělali jsme jenom slony /konservativnímu Dru. Staně-mu/. A u nás na Volyni to půjde třeba chvíli také tak. Napřed budou lidé říkat, že je navadíme k něčemu, co oni nemohou konati, ale až budou náležitě poučeni, přiznají, že jsme jim radili dobře. A potom, proč bychom neradili? Vždyť máme jen cíl při tom: zanechati po sobě dobrou památku a vzpomínku. Nechceme ani kandidovati do nějakého zákonodárného sboru, ani do nějaké rady vůbec nikam. My, všichni jak tu stojíme, jsme vázání čestným slovem -- že nepřijmeme nižádné funkce, která by nám byla nabízena byť i z nejlepšého přesvědčení -- my se nedáme k ničemu podobnému strhnouti, poněvadž chceme býti ve službách našeho lidu jako jeho strážci. -

Pokud se týče styků s Centrální radou. Žurnalista musí stále hledat a navazovat takových styků. A navazuje styky jenom s lidmi směrodatnými. Že jsme Vám sdělili, že naši čeští „velkostatkáři“ nemají se co obávati, to Vám ještě dnes můžeme opakovati. To se bude upravovati rodinnými kooperativy, stejně jako s ukrajinskými „poměštíky“. Pokud se týče ostatních, bude zachována ovšem stejná hranice pro všechny a nebud me míti také žádné přednosti. Dnes jsou naše nejnořejší informace takové: návrh zní: ~~minimum-p~~ norma půdy 40 desjatin, zahrady a chmelnice jakož i vinice se nečítají do této normy. Buď-li míti tedy náš rolník 40 desjatin ornice, 10 desjatin chmelnic a zahrad, bude míti tak zv. střední hospodářství, jemuž my u nás ve vlasti říkáme pořádný statek. To jsme museli Vám oznámiti, neboť nás docházely denně dotazy a nářky, že se lidé bojí, že jim bude půda skonfiskována. My jsme tedy přiváděli na pravou míru tyto fantasie.

Já bych myslel, vážený pane, že bychom toto měli vše, až k Vám přijedu důkladně probrati. My bychom měli vytyčiti našemu jednání a naší politice nějaký směr pevný. Zdravé bude pro náš venkov, když se pro takovou jedničku rozhodne a půjde za ní a nebude s jejím luštěním vybíjeti mnoho energie. Buď potřeba, abychom všechny síly vrhli na pole národohospodářské, na semknutí všech jednotlivců a na tom pracovali instensivně. Od čeho jsme Čechové! Ukažme světu, že dovedeme zapomenuti malicherných svárů a umíme chopiti se plodné práce!

Poznal jsem Vás, vážený pane, že se nebojíte říci, co si myslíte -- jsem také takový, a to je nejlepší cesta k poznání. A až já pozná poměry u Vás blíže, doufaje ve Vaši laskavou pomoc a přispění, ubezpečuji Vás, že se doděláte úspěchů.